

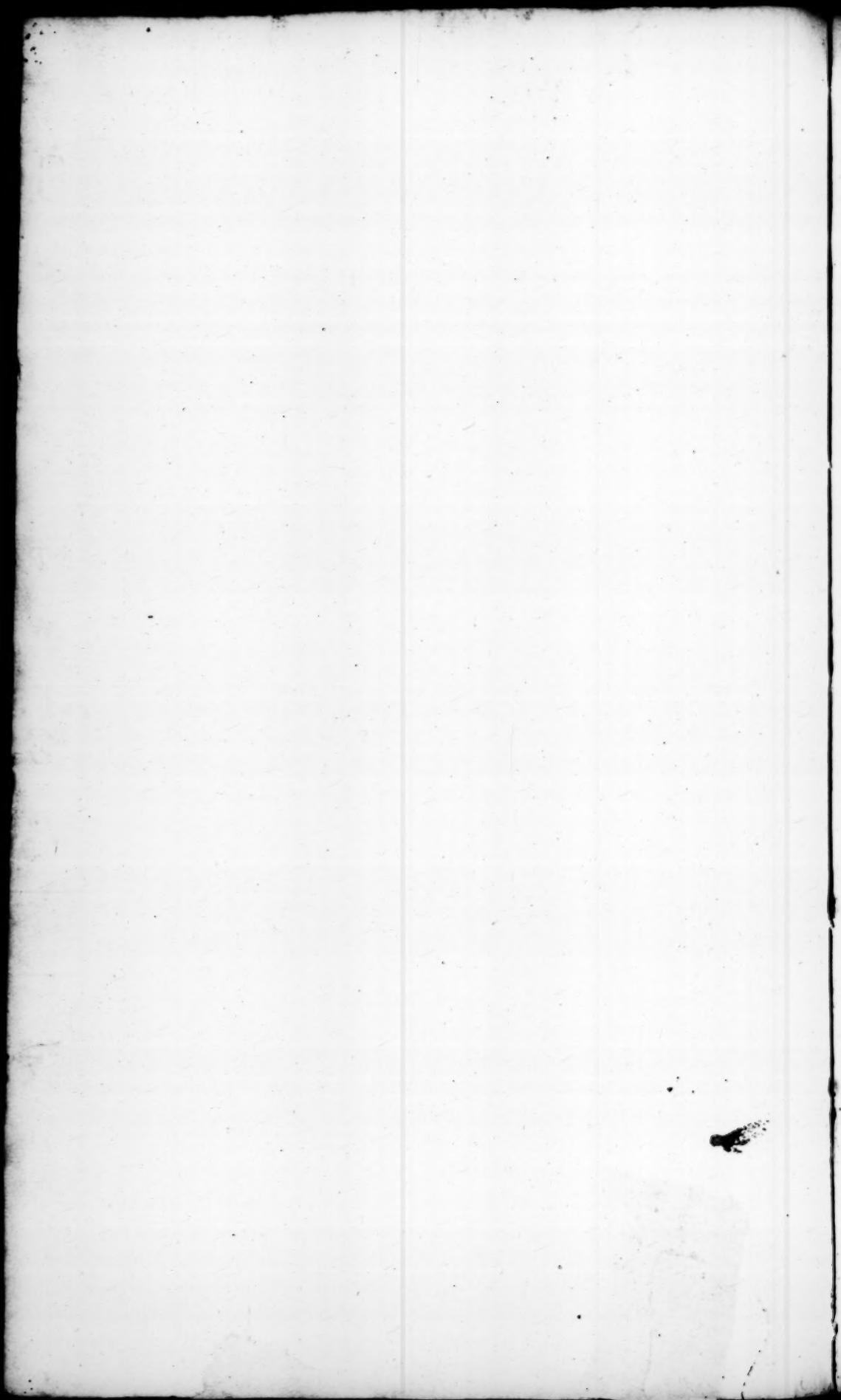
3

EPICEDIA
UNIVERSITATIS
OXONIENSIS
IN
OBITUM
ILLUSTRISSIMÆ PRINCIP
ANNÆ
Ducissæ Eboracensis.

O X O N I I,
E Theatro SHELDONIANO.

Anno Dom. M. DC. LXXI.

IN OBITUM
ILLUSTRISSIMÆ PRINCIPIS
ANNÆ
Ducissæ Eboracensis.

AD REGEM.

Da tardis veniam Lachrymis, lentoque Dolori;
Nos piget hoc sacros imbre lavare pedes.
Vix jussum exprimimus Ludum post funera tanta;
Nec par officio est nostra Camœna suo.
Oxonidas vestros toties dolet esse Poetas,
Et nimium morti credimus esse datum.
Excipiunt ludum luctus, & Funera Funus;
Luxurias nostris Tu Libitina malis.
Ducis Regales Augustæ è stirpe Triumphos;
Et ibi de populo Victima nulla placet.

IN OBITUM Illusterrimæ PRINCIPIS.

Post varias cædes, cecidit pars quanta F A C O B I !

Quem toties frustra Te petijſſe pudet ;

Eluſit vanos ictus , & ſpicula : totus

At Styge ſubmersus nec fuit Æacides.

Parcite Dij Sceptris ; & ne nova Funera flerem,

Quam vellem Lachrymis obrutus eſſe meis.

PET. MEWS LL. D.

Coll. D. Joh. Bapt. Praes

& UNIVERSITATIS

Vice-Cancellarius.

ANNÆ DUCISSÆ EBORACENSIS.

CUM cœlo cecidit, cœlo quoque vindice dignus,
CAROLUS, Heu! Quanti Numinis ira stetit!
Augustos mortis titulos, urnasque feraces
Vidimus, & fatis fata pianda novis.
Hinc Regale mori, fatusque assuescere magnum est,
Hinc ipsos liceat deperiisse rogos.
Quanta jaces! magni & felicis stemmatis Author,
Cæsareis thalamis, Conjuge digna Deo.
Tunc cum mille tibi Veneres, tibi mille Lepores
Æthereo poterant spargere rore genas;
Hinc vaga majestas, hinc pulchræ Gratia Frontis,
Imperio dignum sparsit utrinque decus.
Ne tamen in tanta dæsit vel morte decorum,
Ut par constaret nobilis umbra sibi;
Visu mori toties, toties præludere morti
Affectans, lento crescit ad Astra pede.
Noluimus faciles in funera credere Divos,
Et petit ingentes ista ruina moras:
In dubia vita, Fatique ambagibus hæsit,
Haud aliter poterat dissimulasse Deam.

Rob. Digby Baro de Grafton,
è Coll. Magd.

In OBITU M Illusterrimæ PRINCIPIS

HEU! nimis anticipant Cœli, miserisque negata,

Augustæ cumulant prodiga Fata Domo.

Post CAROLI Manes, solenni jure rependit

Mortales Superis Terra Britanna Deos.

Nos quoque Turba frequens, querulique hinc inde Poetæ,

Nescimus tantis fletibus esse pares.

Hinc tamen hoc magnum est, quod jam sit flere decorum,

Et lachrymis dabitur conciliare decus.

Nobilis ANNA jaces, magnis Natalibus aucta,

Auctior hinc Sponsi, Dotibus inde Tuis.

Quæ merita es, dubiæ quovis sub judice formæ,

Præmia Cæsareo Numine digna Venus.

Digna quidem semper, Superis sed gratiæ Hospes

Obliquo ad cœlos tramite carpis iter;

Tarda fugis, gaudesque Tuis desuescere Terris,

Paulatim miseros & finis esse Tuos.

Sic ubi magna Dei Nemesis sua fulmina vibrat,

Ut figat certum tardior ira pedem,

Lenta subiratæ spargit præfagia dextræ,

Atque operis visa est pœnituisse sui.

Altham Annesley A. M.

Hon. Com. de Anglesey fil. nat. sec.
e Coll. Magd.

ADEONB

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

ADE ONE Fatis libuit ? Hos Cœli dolos ?
Atque hos Triumphos ? Quām levi possent malo
De Plebe mille viñtas sibi sacras
Solvisse, nullis indecoras luctibus,
Nullisque dignas : istud opprobrium manet
Superos, quòd infastâ diù errantes manu,
S T U A R T I A N Æ gloriā Profapiæ
Nimio reposcant jure cognatam sibi,
Nullam refundant. Occidis sexūs honos,
Stuporque nostri, masculos animos gerens,
Quos fœminile splendide cinxit decus.
Hinc Conjugales, inde Virtutes Tuas
Utrinque parili præferebas indole ;
Desponsa Superis, atque congeneri Polo.
Vitæ per otium Tibi & Fatis vacans,
Utrique mundo quò sat innotesceres,
Utriusque votum, stadia mortalis viæ,
Quam sæpe vitæ major ambit circulus
Tuo minori, Tu gradu absolvis pari.

Rich. Anneley A. M.

Hon. Com. de Anglesey fil. natu tert.
è Coll. Magd.

In OBITUM Illusterrimae PRINCIPIS

POst bellum rabiem , Pestis Flammæque ruinas ,
Credidimus damnis nil superesse novis.
Fallimur : emeritos revocat Libitina dolores ,
Vulneribusque premit vulnera cruda prius .
Luctus habet sua castra , & in omni pectore cædes
Miscet , & armato sævius hoste furit .
Vincitur augusto clades epidemia letho ;
Cedit funereo publica flamma rogo .
Aplexu quamvis Gentem Dux magne tueris ,
In medio Conjuræ est malè tuta sinu .
Sed quæ solennem celebrat tibi lachryma luctum ,
Lætitiae pariter pignora certa dabit :
Aurea de tumidis surget Cytherea procellis ,
Turbato fuerat quæ prius orta salo .

Carolus Gerard fil. natu max. Dⁿⁱ.
Caroli Gerard Baronis Brandon ,
ex Aede Christi.

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

FATORUM invidiâ spoliatus conjugè , digna
Quæ visa est tantum sola replere torum ,
Succumbas magno nè , Dux invicte , dolori ,
Téne triumphatum viderit ulla dies ?
Si fœcundum uterum , Natorum & funera spectes ,
En luctûs causam lœtitiæque parem !
Nimirum Nioben vel nomine vicit utroque
Illa , sed ô quâm non illa superba fuit !
Quâm non contemptrix Divûm ! cuius pia laudat
Ubera plebs ; Felix hinc quoque Mater erat .
Sic super infirmâ solabere prole , Ducissa ,
Nam licet hinc poteris , non potes inde mori .

Bluettus Stonhouse Baronett.

ex Æde Christi.

BELLONÂ , Dux Magne , tuâ Te vidimus orbum ;
Absque suâ nunc Mars Conjuge visus erat ;
Grande fuit Bellanti omen , cùm bella movebas
Conjugis auspiciis , auspiciisque Tuis ;
Victrices fulcire manus Hoc Nomine charo
Te juvit , charo Hoc Nomine Victor eras ;
Sume animos iterùm , Dux Invictissime , tædas
Ad propè languentes jam novus adsit Hymen ;
Tu Thalamos repetas , ut carmina nos repetamus ;
Ultque Ego Threnodus tunc Hymenæa canam .

Guilielm. Ellys Baronett. A. M.

ē Coll. Lincoln.

IN OBITUM Illustissimæ PRINCIPIS.

Augusta ut fugit tristes Aurelia terras,
Flevimus, & lachrymas mors properata dedit.
Hinc nos fata Deum, scelerataque Numinæ Parcas
Conquerimur, magni & jura severa Jovis.
Audiit hæc Nemesis; retro & vestigia flectens,
Ingreditur sacræ limina nota Domus:
Inde Ducas penetrat thalamos; & Conjuræ raptâ,
Infligit dirâ vulnera lenta manu.
Torquentur cæcis ardentia viscera flammis,
Regnat & in medio pectori pigra lues.
Quin & nequicquam fata inclamata recedunt;
Et miseræ tandem vix datur usque mori.
Interea humanas ridens Dea ferrea curas,
Scommate ferali, talia voce refert.
Mortales cessent iræ: quæ in sidera tendunt,
Mittentis feriunt, irrita tela caput.
Sit modus & finis lachrimis; cum causa querelæ
Sit subito periens; en perit ista diu.

Jo. Fell S. T. P.

Ecclesiæ Christi Decanus.

Post quinquennales quos fata egere triumphos,
Plus satis illustri luxuriata nece,
Affore pacatos tandem speravimus Hostes,
Et si non Nobis, parcere velle Sibi.
Ast, heu! sunt feriæ nullæ, pax nulla Sororum:
Hæc nisi quæ patimur, tædia nulla trium.

Hinc

ANNÆ DUCISSE EBORACENSIS.

Hinc est quod mediis bellum fervescit in Aulis,
Funera funeribus prima sepulta novis.
Sopitam Regina prior clam fallere carnem
Gestit, & in somno membra inopina fugit.
Proxima in ignitis Cœlum Nata invenit Undis,
Conjunctique creant Tibris & Ætna Deam.
Somnia dum Matrem tollunt, dum Balnea Natam,
Ambæ in deliciis visæ habuisse necem.
Non mansère Nurum fata hæc magè dulcia, Tantam
Vincere Virtutem pugna Decennis erat.
Dudum, Hydrope scatens, Xanthus transisset in hostem,
Scandisset ripas unda inimica suas ;
Hinc Anima in propriis fastidit ludere Lymphis,
Nec sua connato Nectare labra rigat.
Ampliat hostiles dum invicta Virago labores,
Et variâ internos destruit arte dolos,
Obstupuere Dii, frustra data vulnera questi,
Et ne non fieret, quod voluere, timent;
Esse reum falsi credunt Adamanta Sorores ;
Vix Jovis est validam *Diphthera* nacta fidem:
Monstrum erat, amissò Mentem movisse Vehiclo,
Regnantemque Animam non habuisse Thronum ;
Mirum, stagnanti Purum superessè Canali ,
Aut quod in immensis fluctibus alta Quies ;
At non, si memorent, Batavos Quis fuderit, Æquor
Quis regit, & qualis Dextra Tridente micat ;
Quippe dat Océano leges Pars Altera , par est
Altera, ut indigenis imperet Uxor Aquis.

Ed. Lowe LL. Dr.
è Coll. Novo.

In OBITUM Illustissimæ PRINCIPIS

Si jubeat natura, hominum mollissima corda
Immatura sequi miseranti funera planctu ,
Cùm merita immeritam patiuntur grandia cladem,
Fundere nunc libeat gemitus de pectore toto ,
Et lachrymatricem limphis satiare lagenam ;
Nempè illam gemimus , Quæ formâ & dotibus altis
Affectus meruit sacros, & proxima sceptro
Connubia, hoc philtro freta & cantamine solo :
Sic legimus (quondam dum fabula prisca canebat)
Mortale in gremium captos descendere Divos ,
Et se convexi incurvâsse palatia cœli.
Nec tamen indoctum tanta ad fastigia pectus
Attulit , exæquat sed tâm nova culmina rerum
Majestate pari ; Quærebant unde decori
Spectatur nobis subita hæc solertia fastus ,
Unde è privatis hæc Magnificentia teñit ?
Non magis excelsos gestus didicisset in Aulâ ,
Si primùm Augustis lusisset parvula mensis :
Interea scit, cuncta novæ per lubrica vitæ ,
Virtuti servare fidem , miramur & omnes
Pergere laudatos per tot contraria mores ;
Purpura plûs sanctam , plus magna licentia cautam ,
Celsus Apex humilem præstabat, & Aula pudicam ;
Sic summis concreta jugis nix tuta rigorem
Servat, & ardentis temnit confinia Solis.

Tho. Lockey S. T.P.

& Ecclesiæ Christi Prebendarius.

ANNÆ Ducissæ Eboracensis.

Quod Genus & Proavi nequeunt, Tua plurima virtus
Et Pietas poterant Thalamo Te jungere Tanto.
Præfert Cæsareus Cœlestia dona Maritus
Tot Titulis, dotesque Animi, non Sanguinis optat.
Non Genus Heroum Illustri de stirpe, jugales
Sed casti mores Tædas fecere beatas.
Ait quæ de Superis ad nos delapsa, relictâ
Terrâ mox fugiunt, sedes notasque reposcunt.
In medio vitæ cursu Tua deficit Ætas,
At sat vixisti Cœlo matura recedens.

Jacobus Hyde Aul. B. Mar. Magd.

Principalis, & Med. Prof. Regius.

Gens Comœda fuit ; mutatur Comica Scena
In Tragicam, subitâ morte, Ducissa, Tuâ.
Pullati Proceres lugent ; contrarius Albæ
Nunc Color est Aulæ, qui modò lætus erat.
Ite procul lachrymæ fictæ, de Principe Luctus
Fingere nemo potest ; Præfica nulla placet.
Sed natura jubet, cecidit quasi sydere taeta :
Sic cadit igne Jovis Quercus amata Jovi.
Vicisti Invidiam, jam Mortem, cætera Famæ
Pars major ridet, rideat Urna simul.

Johan. Lampire M. D. Aul. Cerv.

Principalis, & Hist. Prof. Camd.

D

Augusti

In OBITU M Illusterrimae PRINCIPIS

Augusti Manes, & tanti nominis Umbra
Non minus augusto marmore clausa latet:
Miscet enim cineres Regali pulvere Princeps,
Viva ut Regali sanguine mista fuit.
Sic vitæ illustrem nec lethi injuria famam
Eripuit, tumuli nec tenebrosa quies;
Sedes mutatur tantum, & variantur honores,
Cumque frui haud liceat conjuge, fratre licet.
Fratre: O! quem gemitu vel adhuc lugemus inani;
Infelix lethi quod patefecit Iter.
Unde alios ausint morbi violare rebelles,
Unde obitum querimur, Diva perempta, Tuum.
Quippe hinc Regali nimis ebria Sanguine fuso,
Sævit in orbatam mors sitibunda domum;
Relliquiasque ideo sacras violentius urget,
Quod satient tantam nulla minora sitim.

Alex. Pudsey Proc. sen.

& Coll. Magd. Socius.

Quod tam solennes signant Jejunia fletus,
Et cineres addunt funera sacra novos,
Anglia continua tandem laffata querelis,
Invidiâ discas exonerare deos:
Dum nova non defunt querulis suspiria, fata
Materiem lachrymis usque dedere novam.
Quicquid in *Henrettis* moesti ploravimus, Anglis
Discessu renovas Tu quoque Diva tuo;
Haec tenus ad luctus Galli venere, doloris,
Et Damni, partes sustinuere suas:

Tu

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

Tu sola occumbis nobis, Tibi sola parentat
Anglia, quæ cunas, hæc Tibi busta dedit.
Marmore non opus est, Soboles Cui tanta superstis,
Pignora cum fiant hæc, monumenta Tui.

Hen. Smith Acad. Proc. jun.

ex Aede Christi.

CU R nova miratur rutilantia sidera Cœlis
Tycho, oculos vitreos cæco cur porrigit Orbi,
Anglia dum replet stellantibus Aethera gemmis,
Quæ mallent lachrymis sua lumina condere nostris,
Rorantesque oculos radiis siccare benignis?

Cum tot sacra vehis *Caroline* pondera stirpis,
Jure polum poscis plaustrum Boreale supremum,
Tardo axe ostendens tua terris ornamenta.
Cur tamen *ANNA* fugit? Capiet tot Numinæ cœlum?
Nec satis est uno binas fulgere *Mariæ*
Orbe Deas? Quin poscat adhuc sibi Juppiter unam,
Ut Charites propriis contingent sedibus omnes?

Cum Pietas, Virtus, Concordia, Forma, Fidesque
Olim culta suis habitarunt singula templis:
Cum tamen his plures Divinâ sanctius *ANNA*
Confedêre Deæ, magna velut Arce Tonantis:
Pantheon ut justum struat Anglia grata sepulchrum;
Ni mavult animis & condi & vivere nostris.

Johan. March A. M.

ex Aul. S. Edmundi.

قصیده بزر وفات یافتن عالیزان
خادم رهبرگ،

بخلوتکاه قارديکي در شوای جام
که در اندر مرد کان رفاقت خادم
هیچ اشک مردمان بفردويدن نشاید
بل همه غصه داکي خلیق کرد، باين
نه تنها برهنه جامه سیاه پوشیده
بلکه بحقیقت بجان سیاه رسیده
زمان مملکت بود و زمان پدر
زمان دوستان و زمان هنر
کاش سیلاپ اشکان کرد، شد، بود
بسیتم غصه مرگ او بزرگ رو
این ما هر ی بون رخشند، چو چشم خور
که همه نکرد، کان چشمان کرد موشکور
تعزیت زمین که بود برای او خجسته
اکنون بشادمان برآسمان گذشتة
کل خوبی بروضه جهان نشاند،
همیدون در بستان جاوید باشد ماند،

Thomas Hyde A. M. è Coll. Reginæ,
& Protobibliothecarius Bodleianus.

ANNÆ DUCISSÆ EBORACENSIS.

Hucusque pleno sydere pulchrior,
Ignara Nubis vel Senii micat,
Cumque Illa non fulgere nescit,
Ad superum properavit Orbes.

Hæc Sola Lis est, Gloria splendidæ
Virtutis, An sit Forma celebrior?
Vix *Glorianæ* tanta sacro
Wallerii celebrata plectro est.

Non Illa Romam poscere, Non Domos
Præter supernas, Nec, nisi **C A R O L U S**
Portare Quam circum Beatus
Tempora sustinuit, Coronam.

Virrute primùm nomen Amabilis
Intaminatâ Principis obtinet:
Sed Major è Terris Volantem
Sedibus afferuit Deorum.

N. Mew S. T. B.

è C. C. C.

Cujus receptam flevimus toties Polo
Sobolemque raptam, luce gustatâ brevi,
Nunc Triste funus ducimus, damno nisi
Exercitatis Luctibus nimium Gravi;
Sic post resectum falce non cautâ frequens
Densumque rami Germen indoctâ manu,
Jam succulentam Vitis impar Vulneri

E

Effun-

In OBITUM Illustissimæ PRINCIPIS

Effundit animam. Multiplex cadit, sed &
Futura Mater, quamlibet toties Parens:
Quæ non probatos inter Aularum Toros
Privata placuit, Nuda, sed Grandem ferens
Dotem seipsum, dum Domum forsan Novam
Fœcunditate purgat & Tenues Lares:
Cum dat nepotes Regibus Conjux Minor,
Peperisse Nasci est, nobilem Venter facit;
Hærede regni tumuit, & soliis tribus
Suffecit Una, Grande quam Donum Poli,
Thalamo recepit Alta Regnatrix Domus;
Solamen Ingens Exuli, & Fructum Fugæ:
Sic Magna Flamas meruit Excelsi Ducas,
Qui dum negatum Regibus (Tabulas qui amant,
Proci Colorum) fertilem elegit Torum,
Faustè exulavit, Patriâ & caruit benè.

O quām calente Brachio amplexus dedit
Redux Eboraci Gloria, & Regni Decus
Princeps secundūm, Belga cum innocuè minax
Suo cruento tinxit Æquor non suum,
Frustrâ Britannos provocans Dominos Maris,
Quēis Genita virtus fervet, & Calor suus,
(Non fæce Vini natus, aut promptus Cado)
Nec emptus Ardor urget ad Pulchras neces.

Tantus redire debuit Victor suæ
Placiturus ANNÆ, Quæ Palatiis Ferax,
Aulis paravit omnibus suaves Nurus,
Paritura Campis omnibus summos Duces.

J. How. S. T. B.

è Coll. S. Trin.

Col-

ANNÆ DUCISSÆ EBORACENSIS.

Colluctata diu est & Mater & orba vicissim ;
Funerei gemitus Parturientis erant :
At requiem fessæ Mors importuna negavit ,
Et Nati Superum Præda superba fuit .
Indulxit Cœlo , Fatisque pepercit avaris ,
Et , nè sint Raptus conscientia , sponte venit .
Sic , Ovis primùm ereptis , Philomela resarcit
Damnum , & adhuc Nidi spem fovet illa sui ;
At Puero teneros etiam prædante Penates ,
Respicit à tremulo vimine Furta gemens ;
Et , Nemori infestum strepitu comitata Latronem ,
Cum Pullis , grato Carcere clausa , canit .
Undique Sylva filet , stupet undique Regia luctu ,
Dum Cantu Hæc Homines mulceat , Illa Deos .

Pet. Bennett A. M.

è Coll. Magd.

Dum mœstos Reges , & plenas luctibus Aulas
Cernimus , erumpens oculis Dolor undique regnat ,
Et procul Angliacis Terris jubet ire Triumphos .
Non curat C a r o l u s Vestros , Bellona , Tumultus ,
Fraterque invictus (Dux omni milite Major ,)
Negligit hostilem rabiem : sed Ulterque Tremendum
Hoc sensit vulnus , quo longè mitior audit
Bellorum strepitus : Viætrix Mors sola timenda est .
Utraque Conspicuam modò læta Academia Divam
Sensit , & in Tantâ potuit gestire Patronâ ;
Quæ procul in Cœlis cognatis stella refulgens ,
Influxu facilis potes inspirare Poetas .

Ultra-

In OBITU M Illusterrimæ PRINCIPIS

Ultraque Te moriente Rogos in pectore nutrit;
Inque Tuis penè est ut propria Funera ploret.
Te sic ereptam dum tota Britannia planget,
Atque pios questus longum deducet in Ævum,
Tu sola es Lætata, Tuo non percita Fato,
Solaque despicias Funus non territa; Divi
Cui comites adsunt, Cœlumque propinquior Aula est.

Fo. Cudworth.

A. M. Coll. Trin.

ANNA, alii aggestâ celebrent tua funera pompâ,
Oxoniam exequiis fit rogus ipsa tuis.
Finguntur falsi constructo marmore luctus,
Sinceros planctus nostra ruina facit.

Tho. Pelham. Eq. Aur.

Fil. Nat. Max. ex Æd. Chr.

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

VIX C A R O L I germana Soror commissa sepulchro est, .
Cùm vocat ad lachrymas Fratria chara novas.
Vix gens desliterat luctu gemebunda priori,
Cùm luctus major publicus alter init.
Natio tota iterum faciem miserabilis unam
Mæstitiaæ exequiis induit, A N N A , Tuis.
Cæsar & ipse dolet , qui certè funeris expers
Debuit humanis altior esse malis.
Diffimilisque sui Dux Martius Ille Mærito
Cedit , & immodicis imbribus ora rigat :
Imò stupet lugens veluti Jovis ignibus iactus ,
Vix vivit vitæ conscius Ipse suæ.
Nam dolor invasit sensus , & contudit ipsum,
Qui classi adversæ flebile fulmen erat ;
Quique novas pelago leges dedit, ingemit Ipse ,
Quod jam dimidiâ parte superstes erit.
Principibus populoque eadem est concordia stendi ,
Tristis uterque Tui publica damna refert.
Nam non una cadis , sed Tecum Matre feraci ,
Nascendus Procerum Regius ordo perit.
Totque S T U A R T O R U M deerunt ex stemmate nati ,
Quot vitæ desunt annua festa Tua .
Diva , Tuæ laudis pars non est maxima , tanto
Moribus , & formâ tam placuisse viro ;
Sed tenuisse animam contra Tua tempora rectam ,
Altius & vitiis exeruisse caput ;
Nec nocuisse ulli , & vires habuisse nocendi ,
Constantèrque piâ mente placere Deo ;
Pars erit Historiæ laus hæc Tua , cumque Mariti
Laudibus extremos fugerit una rogos.
Interea validos , Dux , suprà exurge dolores ;
Gesta priùs memores Bellica , victor eris.

In OBITUM Illustissimæ PRINCIPIS

Impia Te aggreditur toto Fortuna vigore ,
Parque potest nullum majus in orbe dari.
Nemo Tibi , nisi Tu , succurrat ; nam dolor illo
Pectore , quo gentes , jam superandus erit.
Ille animus , toties qui spreverit horrida bella ,
Non poterit tantis luctibus esse minor.

Geo. Hickes A. M.

Coll. Lincoln. Soc.

QUID quæso mors dira parat ? quid talibus ausis
Ambitiosa domos atque alta palatia Regum
Infestet , dupliquè funere polluat annum ,
Atque malæ pompæ toties damnaverit ostrum ?
Quæ te dulcem animam rapuerunt fata ? Quis ingens
Aeus erat morbus facinus committere tantum ,
Et spolium toties victori auferre Marito ?
Sed neque frænabant salientem dura cruentem
Frigora , spirantemque animam clausæ figillo ;
Nec tenues venas præfervida torruit æstas ,
Sed Veris scelus , & nascentis dedecus anni est.
At Tibi post C A R O L I nostri Matremque , Sororémque ,
In quarum nuper famâ exarsere Poetæ ,
Quæ restant laudes ? sed & hinc restare videntur ,
Nam quoque post Illas laudari posse , decorum est .
Quod si casta sacri canimus mysteria lecti ,
Conjugii pietatem illæsam , & foedera blanda ,
Has C A R O L I Mater Prole & Virtutibus ingens
Præripuit laudes .
Si formam , & sparsos oculis cantemus hónores ,
Hac C A R O L I Soror ex alto tunc munera poscit ,

Nec

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

Nec fert Illa parem, sociasve in carmine Musas.
Ergo age, virtutes, quales vix foemina possit,
Musa refer; fortemque animam vel Conjuge dignam:
Et mirare ANNAM nunquam timuisse maritum
Cædibus ingentem, simulac vincendo ferocem,
Quin ausa est miscere animos, atque oscula dura,
Et palpore Duce, Bellumque amplectier ulnis.
Sed tamen hoc parvum est; Cum rerum fata trahebant,
Et Bellum indulſere Duci, tunc prompta Maritum
Consequitur, gaudetque frui clangore Tubarum,
Seque viuum junjam cupit, & sexum ægra ferebat,
Vix utero ignoscit, nisi dum sponsalia magna,
Heroas memoret natos, & pignora sacra,
Ac bello orbatam solatur prole juventam.
Spumosos adiit fluctus, freudentibus undis
Accessit, fixitque irato in littore plantas,
Conspexitque viros fatali pulvere nigros,
Et bombardarum rictus, quæ fauce patenti
Humanas sitiunt animas, inhantque cruori.
Nec tamen has iras ultro est contenta videre,
Quin placidam noctem, dulcesque exasperat horas,
Terribilem classis faciem per somnia versat,
Armorum species toto cum sanguine miscet,
Insinuat venis, coquit & sub pectore bellum,
Ut sic pugnaci se præparet usque marito;
Qui daret & sœclis tali de Matre futuris,
Rectores Procerum, pronosque in bella Nepotes.
En talem Conjux, talem quoque perdidit Aula,
Talem Gens ortuñis, venturaque perdidit ætas.
At Dux ipse domi gemitu penetralia vasta
Complevit, magnis se totum luctibus ipse
Devovet, & lachrymis secretum atque otia quærit:

In OBITUM Illusterrimæ PRINCIPIS

Nec populo se credit adhuc , lucemque perosus,
Et quoscunque locos, ubi vel ridere solebat.
Interea ignavâ pompâ Gens atra dolentûm
Incedit , nequitque moras , & funere tardo
Tanquam invita pios cineres componit in urnâ ,
Dum filet atque stupet , nec se cognoscit euntem.
Quid tamen ad sanctas arces , & templa vetusta ,
Iris ubi ingenuo fœcundat prata fluento ?
Iris iners , & jam repenti languida fluctu ,
Quæ caput in ripis , glaucâque recondit in ulvâ
Non Thamæ miscenda suo ; sed adire recusat
Magnam urbem , & tanto foedata palatia lueu
Esse domi mallet , Musâsque audire gementes ,
Inque cavis antris nostros iterate dolores.

J. Woolley A. M.

Coll. S. Trin. Soc.

ΑΓΓΛΟΙ

Gulielmus Gise
è Coll. Oriel Commens.

IN OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS.

Usque sibi plaudunt Augusto in Funere Fata,
Affectatque novum Purpura nostra Decus.
Credidimus faciles velle hinc ignoscere Cœlos,
Et CARO lo cæso non supereresscere scelus.
Quam dextro Superi possent Errore misellas
Vulgarésque Animas associasse Sibi.
Occidis, ANNA, Tuo, atque Mariti Numine plena,
Hinc Tibi Fœmineo, Masculus inde Vigor.
Quæ propriis felix, Sponsi felicior Astris,
Virtuti Fatum cedere posse doces.
Quam penes est Terris pariter cœlisque vacasse,
Posse Viros illis, His peperisse Deos.

Philippus Clerke

è Coll. Magd. Schol.

Cogitur infelix iterare Camœna querelas,
Et fletu labefacta suo jam pæne fatiscit.
Improba mors nimias jampridem exercuit iras,
Indigne nequit saturari sanguine vulgi,
Sed petit intrepido suprema palatia gressu,
Claraque Regalis violat fastigia gentis;
Ut spernit tenues damnosa procella Myricas,
Excelsaque rapax detrudit montibus ornos.
Nobilitas teritur, Majestatisque decorus
Obtenebratur honos, lugubrisque Aula gemiscit
Principibus spoliata suis; deponitur Ostrum,
Et prætextatae generosa superbia vestis,
Et Procerum splendor pullo obfuscatur amictu.
Insequitur cladem clades, & funere funus

Tm-

ANNÆ DUCIFFÆ EBORACENSIS.

Truditur usque, velut certent renovare dolores,
CAROLE, fata Tuos, seu crebro turbine fluctus
Invadunt rupem, quæ quanquam immota resistit,
Ima tamen multum patiuntur viscera vulnus.
Quæ sibi sint cordi, Tibi Juppiter invidus auferit;
Et rapit in superas terrestria Numina sedes,
Aucta novis radiis ut crescat Gloria Cœli,
Sideribusque aliis effulgens sphæra cortiscet.
At Tibi, solennem cui præbet Nænia pompam,
Se pulsæ spargunt nubes, ceduntque volanti,
Detur ut ad placidos iter inviolabile manus.
Exultantem animam fidus Jovis évehit ales,
Et læto pandit spaciofas æthere pennis.
Dum Dea tanta Tuo reples spatium omne meatu,
Nescit in angusto virtus speciosa sepulchro,
Sæva licet corpus teneat Libitina, teneri:
Sed vacuas celeri ascensu glomeratur in auras,
Et proprii præscripta petit confinia centri.

Fa. Salter

è Coll. Magd.

In OBITUM Illustissimae PRINCIPIS

Quid querar? Unde petam nostri primordia luctus?
Livida Mæsties miseros depascitur artus.

Cernis ut immenso trepidant proscenia luctu!
Nempe iras Mortis nimis heu jam, CAROLÆ, sentis,
Dum nova ter-mæstis splendescit tæda Britannis.
Fine carent fletus; tæda est sacrata Duciſſæ
Dux JACOBUS Tuæ, Quam dixerat Anglia nuper
Matrem, Quæ pulchrâ fecit Te Prole Parentem.
Spes satis ampla fuit; sed fors virtutis amori
Rara comes: nostram Clotho spem fallit inanem.
Huic Tumulo lachrymas quis non impenderet ultro?
Ex æquo affigit, gemitus pervenit ad omnes,
Orbaque in unius nos stamus funere turba.
Ah! tantas prohibete minas, Cœlestia quotquot
Numina non olim Populis invisa Britannis.

W. Latton

è Coll. Wadh.

Turgescit lachrymis dum flebilis Anglia falsis,
Debita pensamus Manibus, ANNÆ, Tuis,
Scilicet obruitur lachrymarum gurgite Nostra
Gens, dum Divarum Funera tanta premunt.
Infelix nuper *rediviva* Britannia, dici
Nomine mutato nunc *moribunda* potest.

T. Machell A. B.

è Coll. Reg.

ANNÆ DUCISSE EBORACENSIS.

ΑΓΓΛΟΙ γοῦντε νῦν λυκόβις βιοτίθεν,

Πάλιγρινον ἄλγος πάχει· γωνικῶν ὀξεόντων
Ιχνη μετρέσσας νεοχάρακῆς συγγρύνει.

Φεύ μυστικός! ὡς αἴρεται τῷ πένθεθι,

Δῆμος καγηποιεῖν. τῷ νεωτὶ γέ τοι πάθει

Δεινῶς καρδιῶντος, ως λύπας σύναζομεν.

Κλέφαντι πῦρ ὑεπανόθεν τῷ Προμηθεῖ,

Νόσου ἄμφι βαρεῖαν λόγον θανατοφόρον

(Ως εἰκός) αἴρεται τῷ θανάτῳ γένει

Μύεται ρένται κῆρες. Εὐγνωμετάποις

Θρησκεία πέτασθαι· βορβόρῳ πεφυρμένης

Εἰωθ' αἴρεται μοῖρα, τὰς μὲν σύγχρεις

Αἴρεται πάχει, καὶ τὸν ὄλυμπον κ' εὖδίαι

Επὶ γαστρὸς ὡς γέ τοι αἴρεται αἴρεται.

Αἰτιαὶ καληθεῖς βιοῦθι αὐναθεόπον τρέχει.

Αἱ δύσμοροι ποιεσκεν αἴρεται κακός

Κεράμη. ΒΡΕΤΑΝΝΩΝ νῦν ὁδύρομεν θάλαττα,

Διαν γωνιῶν, ἀρπι τὰν αἰέτηνον,

Παθεῖσθαι ὥστε αἴρεται τὸν αἴθεα,

Δρέψασι αἴρεται, οὐχὶ μόρια διενόντα φέρει,

Ποτὶ φᾶς αἴδην καὶ πελώρεον οὐδέος,

(Οπαδὸν αἰὲν αἴρεται δεξιώπατον)

Ορμάστο σὺν παλαίματα Θεῦ. Θαυμάζομεν

Τοῖς ὑεπανοῖς ποιον σωτῆρα δύρεταιν

Αἴρονται ποιον τυχὸν ἐγαμίσθη πάλαι

Τῷ φωτὶ θείῳ, Πλειάδας ἑβδόμια ὅπως

Ποιῇ φθυνταί μάλλον ἢ ποιεῖ σὺν γένοντι

Κιαόσσεα. Τοις πᾶσιν αἴρεται μαμπέον.

Ηγεμόνα, καὶ μαγέν, πεπονθῆσαν μόρον

Φαμένται λιπέντας δὲ μὲν ἔψειδας παχύ.

In OBITU M Illusterrimæ PRINCIPIS

Τυνω δὲ παύει μοῖσα τὰν διωκέμεν
Σεμνὰ ταπεινότης λόγον μὴ βέλεται
Αἰνεπικὸν, ἐνθείαν γε καὶ παθόμεροῖν
Αὐχαμένδεξας ὥχει εἶκαμίων.

*G. Rook
è Coll. Reg.*

Hucusque sacræ damna pertulimus Domūs,
Iniqua nobis fidera!
Hucusque nostris crevit ex dispendiis
Augusta vestrūm machina:
Quæ post MARIAM poscit atque ANNAM novas,
Contenta necdum, viictimas.
Jam nulla cœli pars Stuariadis vacat,
Densoque CAROLI agmine:
Ut nunc suarum haud indigum nostræ regant
Intelligentiæ polum;
Cœlumque posthæc, sicut Oceanus prius,
Dicatur hinc BRITANNICUM.

*Thom. Kingley A. B.
è Coll. Magd.*

VI plorare finunt nos funera nostra Sorores,
Et plusquam triplici stamina ducta manu;
Haec tenus in Britonas solùm fævire videntur
Fata, CAROLLINÆ sanguine pasta Domūs:
At nunc Diva cadit, quæ quot produxerat Orbi
Fœtus, tot Dominos Gentibus esse dedit.
Intus spirabat Gentes, dum plena JACOBUS
Surgeret ad partus fortior usque novos.

Conjugis

ANNÆ DUCISSE EBORACENSIS.

Conjugis assiduos æquabat prole Triumphos,
Quotque foras, potuit tot numerare Domi.
Quid mirer toties properare ad bella JACOBUM,
Vulnera qui poterat sic reparare sua?
Ultima vix superant Prægnantem fata Ducissam,
Quæ prolem peperit vel Moritura Duci.

Improba quid regeris falsæ petulantia linguæ,
Quod non Regali sanguine nata fuit,
Quod minus Augusto fuit Hrc Augusta JACOBO,
Creverit & titulis Altior Illa suis?
Hoc commune toris Regum est superumque, quod omnis
Sanctior à thalamis fœmina pressa redit:
Quod Rhea sub Divo compressa est Sylvia Marte,
Non minor Ille Deus, nec minor Illa Dea est.

Foſb. Laſber Jun.
è Coll. D. Joan. Bapt.

USQUA adeo æternis nos Inclemens Divum
Suppliciis urgere potest, deflendaque semper
Funera cognato CAROLI de sanguine restant?
Sperabam jam Vere novo nova gaudia terris
Exoritura, sacros cum jam Natura recessus
Vitalisque domos pandit; cum foeta propinquo
Sole tumet Tellus, genialique omnia succo
Implentur, lethique graves rupere catenas.
At nobis longam fata importuna malorum
Contexunt seriem, violantque facerra Veris
Gaudia, funesto foedantque Palatia luctu:
Nec viridis jam sylva placet, sed nigra Cupressus.
Illa quidem cecidit Cœlo matura, nec impar
Cœlestive indigna choro; nam mente capaci

In OBITU M Illusterrimae PRINCIPIS

Jamdudum superas hospes penetravit ad oras,
Corpore nudata & terrenâ fâce soluta.

At nos interea, quibus hæc monumenta reliquit
Invida mors, merito celebramus funera planctu,
Fœminei periit quibus unica gloria sexûs.

S. Batchell A. B.

è C. C. C.

AMBITIOSA dapes Regali sanguine pasta
Privatas refugit Libitina; Cadavera Plebis
Viætima jam vilis cecidere, nec improba Mortis
Sic satiata fames; quin ut fera fulmina summi
Missa Jovis manibus parvas humilèisque myricas
Contemnunt, sternuntque, minanti vertice siquæ
Astra petunt, sylvas; nostro sic invida Regno
Summa petunt fata, & Magnatum cæde triumphant.

Tu verò Regni decus O fortissime Princeps,
Cujus in adversis virtus exercita fatis
Sæpè fuit, totis jam pectus viribus arma:
Majus enim certamen adest, quâm cum tibi duri
Obstarent Hostes, propioraque vulnera sentis
Quâm quæ vicino maculârunt ora cruento.

Johannes Theyer A. B.

Ex Aulâ B. M. Magd.

Ecce!

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

ECCE ! iterum incedit lugubris Pompa , novisque
Exardet Pietas officiosa rogis.
Quo Te , Diva , rapis? nondum satiaverat Anglos
Majestas formæ cœlitùs orta Tuæ ;
Usque juvant placidi vultus , & gratia frontis ,
Quique tenero pectore sedet Amor.
Qualis eras , bello cum jam resonante , Marito
De cœlis visa es Numen adesse Tuo ;
Te visâ , tacitos sensit Dux Martius ignes ,
Bellonamque sibi vidit adesse parēm :
Intrepidè vadit medios animatus in hostes ,
Purpureaque manu fortius urget aquas :
Ipsa Thetis fluctus jussit subcidere , conchâ
Per freta dum fertur cœrula Diva Venüs :
Exornant alias Reges , Divique parentes ,
Jaçtati Heroes , Semideique thori ;
Te virtus , genere & regnis antiquior : ortus
Quemque aliis cultum , Mens Tibi tanta dedit .
Jamque Tua angusto nimium Mens carcere stricta est ,
Semideæque animam carnæa vincla premuunt ;
Exuviis positis , meliori parte resurgis ;
Quâque Dea es , cœli debita tecta subis ;
Aethere Te toto expandis , victrixque resulges
Cognatos inter non minor Ipsa Deos .

*Car. Aldworth A. B.
è Coll. Magd.*

NEC levis hic error Superum , post Funera tanquam
Quod fas sit Fatis usque licere novis .
Hinc saltem dabitur Cœlos spondere benignos ,
Succedetque istis mitior ira Malis .

K

Occidis

In OBITUM Illustriſſimae PRINCIPIS

Occidis heu ! quovis longè Dignissima sēclo,
Occidis, Angliaco Digna placere Jovi.
Cum Sacra Majestas , & mascula Gratia vultus ,
Plurimāque Augusto sedit in ore Venus ,
Quæ poterant alias divisâ sorte beāſſe
In Te communi Fœdere junxit Amor.
Quæ tamen Invidia est Fati ! per tardia morbi
Per dubios casus , instabilesque vices ,
Perque pias lachrymas , nimiæ solatia vitæ ,
Eximiæ mortis Nobile volvis Opus .
Nempe pares gestâſti Animos , utriusque capaces
Fortunæ , hæc docuit vivere , & Illa mori .
Cùm fueras Superūm toties prænobilis Hospes ,
Indigenam Cœlum maluit esse suam .

Robertus Pierce
è Coll. Magd. Commens.

MA G N A Ducisla mori nescis , defuncta superstes
In Duce , Cæſareâ Prole perennis eris .
Anno vix nato , Tellus pubescere gaudet ,
Ut multo spargat Flore Sepulchra Tua .

E. Powys A. B.
Ex Aula B. M. Magd.

Quis

A NNÆ DUCISSÆ EBORACENSIS.

Quis Deus, heu! nostris, quis sic Deus invidet oris,
Nec tibi dat siccas, Anglia moesta, genas?
Nullane gens Cœlis nisi nostra Britannia Stellas
Suppeditat; Superis illane sola placet?
Abstulit Augustam mors vix defleta MARIAM;
Cum sequitur Matrem Filia rapta suam.
JACOBI Conjuræ hæc flevit Fata, nec ultrâ
In terris potuit moesta manere Nurus.
Desperent avidum Mortales vincere fatum;
Compertum est ipsas posse perire Deas.

*Nat. Selleck A. B.
Ex Aulâ Cerv.*

Dum stupet, atque novo squalescit Regia luctu,
Et lachrymis Tibi quisque litat, JACOBB; fatigat
Triste ministerium Musas, superestque priori
Par dolor, & cunctis, præter Tua, fortior Armis.
At cum nec par sit tantis Academia curis,
Séque premant planctus, Tibi sit vel præfica torpor,
Clara Ducis Conjuræ, fiant & sacra Tuorum;
Pectora cultorum, vocalia Mausolæa.
At tumulo meliore jaces; dum eredita terris,
Cœlo stella micas, cognatis concolor Astris.
Junonem, veneremque, habuisse & Pallada sceptrum;
Trésque in Te regnasse Deas, conspexerat Orbis,
At stupet Has quoque posse mori, tantumque licere
Fatorum invidiæ, vel contra Stemmatæ Divum.

*Guil. Dobrey A. B.
Ex Coll. Trin.*

In OBITUM Illustissimæ PRINCIPIS

Q U A L I : Brachmannos rapit in consortia Fati
Fidus Amor, Pietasque satellite morte parentat,
Cognatos stipans communi Funere Manes:
Talia Vota Deum, sic coeli regna requirunt
Stemma Stuariadum, geminam sic ANNA MARIAM
Insequitur, pariles ducens de morte Triumphos.
Præripitur Superis, Terrestri Numine digna,
Spes, & Amor Britonum, quantum dilectior Astris!
Hinc sibi nec Fatis Impar, & Conjuge plena,
Plena sui, ut possit generosa morte perire,
Languidulos iactus, morbiumque impunè nocentem
Eluctata diu, Fati compendia spernens,
Nos lachrymis, & se Cœlis assuescere mallet.
At vos, ô Superi, nec inexorable Fatum,
Tam facili Voto, & fessis succurrite Musis,
Pergat inexhaustum sacro de Stemmate Germen,
Natalisque pares tam provida Basta ministrent,
Majorique olim præludant Funera Vitæ.

Rich. Russell
è Coll. Magd. Scholaris.

Post

ANNÆ DUCISSÆ EBORACENSIS.

POSSIT tantas strages & tot regalia busta,
Credidimus miseri rabiem execrabilis orci
Deviatam penitus, **CAROLINÆ** duraque fata
Desævissæ domus, terrisque favere **BRITANNIS**.
Decipit ah! quoties fallax fortuna misellos,
Spæque ægros animos luctantes linquit inani.
Cogimur heu rursus mœstas iterare querelas,
Castalidos lymphis musasque ciere madentes.
Non tamen exhausti latices, fæcesque doloris
Ignavi pensare queunt tua funera, Princeps.
Sicut Trinacriæ Virgo formosa Tyranno
Tartareo cum rapta fuit, Ditisque per oras
Ducta nigras, matrum mœstâ stipata catervâ
Alma Ceres, tædis Ætneis mille caminis
Accensis (flammæque satis vix præbuit Ætna)
Terribili plœtu totum perterrit orbem,
Æthereasque domos; Sic flentes poscimur omnes,
Hi luctus, hæc pompa tuis est debita fatis,
O Regum fœcunda parens, Cybeléque **BRITANNA**!
Colluctata diu mater numerosa sagittis
Mortis es obduræ, post partus crebraque dainna
Partu luxuriosa tamen. Sic nobilis arbos,
Trojungenæ monstrata Duci cantante Sibyllâ,
Divitibus pretiosa comis, fit vulnere fæta,
Frondéque disceptâ mox fronde repullulat l'aureâ.
Fas mihi sitque precor vestras memorare silentes,
Egregii juvenes, umbras; Salvete Deorum
Munera, non multum terris ostensa **BRITANNIS**,
In teneris sed rapta annis, succisus aratro
Flos uti, cum nondum primos spiravit odores.
Par mage Tyndaridis illustre! fovete benigno
Sydere res **ANGLAS**. Tuque ô pulcherrima Diva,

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Proxima sive Jovi sedeas, seu rexeris astrum,
Aspicias natale solum, nec munera parva
Musarum aversa accipias: en flebile carmen,
En tibi purpureos flores & rustica ferta
Pauperis offerimus largo stillantia fletu.

F. Sclater A. B.

è C. C. C.

FLBBILLIOR nunquam læsit jactura Britannos,
Solaque in Augusto Martyre major erat.
Tam benè sedatos non præbet Iberia mores,
Tam pulchras jactat Gallica nulla genas;
Inde peregrinis facilè es prælata puellis,
Visaque Regali subdita digna thoro.
Si Batavus nuper jus detrectavit Aquarum,
Is tibi conjunctim cum Duce dandus honor;
Quem comitata precum legio numeroſa Tuarum,
Utilior reliquo milite sola fuit.
Talia posse Ducem dispendia ferre negarem,
Affuetus fuerat ni puer Ille malis.
Olim justitiam quæſivisti Exul egenam,
Et potior patriâ Rex Tibi sede fuit.
Tanta tamen paucos recreant solamina luctus,
(Si quid opis miseris juncta querela ferat,)
Quippe omnes, quibus es conspecta, rigantur ocelli,
Atque Tuæ famæ par cupit esse dolor.

Gib. White

è Coll. Magd. Schol.

QUIN

ANNÆ DUCISSÆ EBORACENSIS.

Quin ergo redeant veteres longo ordine planctus,
Ingeminent curæ, tandem suspiria digna
Laxemus, gemitus terro jam Funere docti :
Nempe novo hoc iætu dolor iste recruduit omnis ;
Mors mortes revocat, jugularque hoc vulnera vulnus.
Tempus erat quo quisque Brito lustrare seipsum
Cooperat, atque suas intus componere lites ;
Strigosos quo ferre dies, tumidasque domare
Ad sacra damnatas steterat jejunia mentes :
Cum mox solennes turbarent tristia ritus
Nuntia, & arriperent alienos funera fletus ;
Cum cineres, sparsasque comas, & cætera luctus
Indicia exigeret quodam vel jure Ducissa,
Sacrilegâ tunc prima manu pia numina fraudans.
Nam neque quæ supereft alia est, cui cura Deorum
Sit pluris, læsasve magis quæ vindicet aras.
Hanc ad Fautricem quoties neglecta refugit
Relligio, intravitque sinus pannosa foventes ;
Non vacua inde domum, aut tantum laudata recedens ;
Sed prægrande ferens pretiumque stipemque laborum :
Magna quidem Pietas, magna & solertia factis
Constitit, hanc meritò poteras dixisse Minervam,
Divinoque luto natam, cerebrique labore.
Neve minor laus est, quod nostrum vincere Martem,
Et molles potuit spirare in pectora flamas.
Immotum planè mirantur Gallia, Flandri,
Et multæ blandi cingunt Heroïdis ignes ;
Hispanæ Veneres, patriæque, suoque calori
Confidunt, gemino at Dux tantum obduruit æstu.
Hæc tamen inflexit sensus, animumque rebellem,
Ad sua, viatrice Hâc, rapuit vexilla Cupido.
Conjugio junctos properantia Fata revellunt,

In OBITUM Illustissimæ PRINCIPIS

Crudelique rego divortia digna futuro
Confieri, faciunt, sèclo; haud secus usque futura.
En! jam desertus partem Dux luget ademptam,
Et sibi divisam quærit mugitibus ANNAM.
En! pia quam suadent commistos lumina fletus,
Totaque tam latam complorat natio cladem.
Qualis ubi Artois tellus astricta pruinis,
Cum jam suppressos credas ope frigoris æstus,
Dissilit, & nescit clausos inhibere furores:
Vicinum tremit omne solum, longeque vagatur
Terror, & horrendum excussus polus ipse laborat.
Taliter extinctæ grassantur fata Ducissæ,
Urgent, & lassant versatam luctibus Aulam,
Adque pyram Musas cogunt, tristesque cohortes
Nympharum plangunt, ululantque in vertice summo;
Disuncti solvunt gemitus ad busta Britanni,
Nec sibi sat constat crudeli funere Cæsar.

Fer. Oakeley A. E.

è Coll. Trin.

ANGLIGENUM

ANNÆ DUCISSÆ EBORACENSIS.

A NGLIGEBNÙM Cytherea, Británica Nympha, potentis
Consors Mavortis, digna Tonante Viro !
Cùm Tua difficiles dirumpant fila sorores ;
Cùm vultus Macies inquietat atra Tuos ;
Egregias dotes ubi Mors violaverit, Almae
Nec Cereris Proles Numine tuta suo ;
Frustrà conquerimur moesti vulgaria fata :
Non fors dura homini, cùm preuat illa Deam.

T. Mannyngham.
è Coll. Nov.

SICCI N E plebeio satiantur fata cruento ,
Ut vexent tantùm Regalia limina , venis
Nec sapiat , nisi quod de Nobilioribus exit ?
Aut tot divisim mortes jactando laborant ,
Occidendi artes hasque invenere , Neronis
Crudeli ut voto quasi per Compendia lædant ,
Et multos unâ jugulent cervice Britannos ?
Hinc credo immissa est nuper lethalis arundo
E D G A R O , tenerumque latus transfre parabat ,
Cùm se Chara Parens , animos testata viriles ,
Objicit , & proprio divertit pectore vulnus .
Sic Phœnix meritò potuit quæ viva vocari ,
Phœnix morte suâ eff ; ejus modo vixerat ævum .
At quia Diis alias visum est , tantoque beatos
Nec fata Anglienos , nec crimina nostra tulerunt :
Ipse diù intersis nobis Dux Summe , Tuisque
Juppiter apponat , Matri quos abstulit , annos .

Jacobus Bampton ,
Novi Collegii Schol.
M CLARA

In OBITU M Illusterrimae PRINCIPIS

QUALIS avis miseræ luctus, cum tegmine denso
Se frustra fætus occuluisse videt ;
Anxia prædonem querulo circumvolat ore ,
Captaque dum pullos liberat , ipsa perit.
Talis erat pietas Tua , cum nimis impia febris
Eripuit gremio pignora sacra Tuo.
Tu pateris duplices lethi , partusque labores ;
Sed Matrem hic reficit , conficit iste dolor.
Sed nec tota peris ; spirabis prole relicta :
Sic vitam & mortem das Tibi ventre Tuo:
Deseris orbatam sobolem , flentemque Maritum :
Mollit inassuetas lachryma sera genas.
Qui siccis oculis sibi Fata minantia risit ,
Flebilius tanto funere vulnus habet.
Pyramidum ingenti Ptolemæi pondere fudent ;
Venaless cineres mummia sacra tegat.
Vivaci inscribant alii sua nomina faxo ,
Invigiletque urnis Chymica flamma novis.
Nobiliora dabit tibi Mausolæa Maritus ,
In tumulum gaudet dum stupuisse Tuum.

*J. Isham.
ex Aede Christi.*

CLARA Soror Divum ! quorsum Sublimior umbra
Ad Tua tam propera nititur Astra fugâ ?
Qquamvis multiplice fulgeret sydere Cœlum ,
Una Caledonio defuit **A N N A** Polo.
Vidimus ingentes animos , mentemque capacem ,
Structuramque parem corporis , **A N N A** , Tui ,
Atque Supercilium dignum Junone , Tuumque
Majestate micans nobiliore caput.

Quodcunque

ANNÆ Ducissæ Eboracensis.

Quodcunque est Regale pii immortale putamus,
Et facilem faciunt fervida vota Fidem ;
At quoties sacrum violatur pulvere pectus ,
Et Venus exiguo marmore clausa jacet ;
Quam nostrum lugere licet communia fatum ,
Qui morimur quoties Principis umbra vocat.

Geor. Beaumont.

è Coll. Nov.

PERGEM tuos, moerens Academia, solvere crines :
Sollicitat planctus altera causa tuos.
Non temerè atratos nobis injungis amictus ,
Temporibus nimium convenient iste color.
Consule nil opus est nobis ; qui computet annos ,
Principis ex variâ discere morte potest.
Æstivos cupimus soles , & veris honores
Frustrâ ; si luctus sit quoque Vere redux.
Sub terrâ æternum servet Proserpina flores ,
Quos olim dederit fertilis Enna sibi :
Nam tanti non est totius gloria Veris ,
Ut decoret tumulum , Magna Ducissa , tuum.

Fo. James.

è Coll. D. Jo. Bapt.

In OBITUM Illusterrimae PRINCIPIS

DU m candore novo Deum Ambulacra
Fulgent: numine dum polus recenti
Auctus, dimidio sui superbit;
Urget nos alius labor: cavernis
Terræ condimus ossa, quâ lapilli
Stellantes simulant Olympi honores,
Et natura suas opes recondit.
Daphnes ni magis optet A N N A sortem;
In pulchras abiens serena lauros.

*Philip. Wharton Equ. de Balme fil.
Comenſal. Sup. Ord.*

ex Aula S. Edmundi.

PARCE precor, Princeps, dum mortem desuia gutta
Excipit, & vix est, qui superesse velit.
Nullus Te vivam sicco spectabat ocello,
Perstringens oris gloria tanta fuit.
At mage Solenni ploramus funera luctu,
Cùm tua purpureus deserit ora nitor.
Sic tener admissum Titanis lumen ocellus
Et vidisse dolet, sed caruisse magis.

Tho. Heather.

ē Coll. Nov.

Ecc

ANNÆ DUCIFFÆ EBORACENSIS:

Ecce iterum in lachrymas, diros fortuna' dolores
Instaurat, veteresque iterum revoluble fatum
Evocat ad luctum gemitus; jam tristè rapaces
Miramur cœlos, nimirumque audacia mortis
Vulnera, & in sacras jam prona ruentia Divas.
O malè securi, dum post tot damna timere
Non ausi graviora sumus; repetita pusillas
Elidunt mala fata preces, & inania nostra
Vota, per innumeratas requiem sperantia cædes.

Quin age, cur tandem queritantem, Diva, relinquis
Nunc primùm fugitura Virum; mœstumque sedentem
Deseris? Ille tuos altum meditatur amores,
Et secum ingentem volvit sub pectore luctum.
Qui modò per medias volitaverat arduus undas
Victor, & immensos egit per salsa triumphos;
Squallidus obscuras latebras, & tecta dolori
Officiosa petit, seseque in carcere claudit
Captivum lachrymis, atque in solatia flentem.
Heu quantum exilium, quantosque erraverit agros
Externis iterum Batavis, modò regna rependat
Amplexu leviora tuo; renovandaque blandi
Gaudia conjugii redimat; Tu nempe Coronis
Pulchrior, imperii patriæque levamina portas.
Sive ergo occurrat pietas, tantoque Marito
Obsequiosa fides, & mens aptata placendo,
Sive per eximiam pretiosa erratica frontem
Gratia, nec rabido letho maculanda venustas;
Et pulchri vultus, oculique in morte minaces:
Omnia dilacerant animum, planetusque ministrant,
Et gravior tantæ virtute molestia crescit.
Sic videt undantes ingrata per æquora gemmas
Naufragus ipse suas; infixa in mente ruina

N

Majores

In OB IT U M Illustriſſimae PRINCIPIS

Majores intus fluctus, similemque laceſſit
Tempeſtatem animi, & vocat ad ſuſpiria ventos.

Non erat hæc facies rerum: cum grata redivit
Majestas, & mille manu ſtipata leporum
Trajecit placidum, mandato tramite, pontum,
In patriam reditura ſuam. Tu maxima vulgi
Pars ſpectantis eras, & eras ſpectacula digna.
Undique mirantem ſpeciosa modetia turbam
Blandius erubuit; puduitque stupeſcere plebem
Attonitam; ſtetit hæc, non parvo murmure læta,
Atque immortali ſtrepitū ſua gaudia fudit.
Talis eras dilecta Tuis & Amasia gentis,
Pauperibus facilis, precibusque admota petentis
Præceps annueras; & amicis fida ministris
Sparsisti innumeros non exoranda favores,
Solo hoc, Diva, modum excedens; Teque omnibus unam
Impendendo, brevem minuisti, prodiga, vitam;
Nunc afflueta mori & multum eluctata laborem,
Perpetuasque experta neces, ſecura doloris
Per fata & morbos & tot vexantia damna
Non reditura fugis: Cœlos virtutibus imples
Et rapis æternos, morte adnitente, recessus.
Sic quæ jucundam dirumpunt ſpectra quietem,
Exterrentque virum, Trepidanti ſæpe recludunt
Secretas Gazas, ævumque latentia longum
Plurima munifico pandunt æraria nutu.

C. Trumbull L. L. B.

Coll. Omn. An. Soc. Elec.

CUN CTRA

ANNÆ DUCISSE EBORACENSIS.

Cuncta trahi Fatis, arctaque hærere Catenâ,
Humanasque Animas Aequo de Numine nasci
Credibile est, ex quo mortalis Gratia mundi
In superos Facilis periit, cœloque relictum est
Quicquid ab Augusti prognatum est Martyris Urnâ.

Hunc tamen errorem Tu posses, **A N N A**, negâsse;
Cum Fatis major, propriisque benignior Astris,
Fortunæque potens, virtutisque auctior hæres
Ipsa Tuæ, Patrium Nomen, Titulosque modestos,
Congeneres thalamos, & Nobile vulgus Amantûm
Despiceres, Tantoque velis par esse Marito,
Mystica Cæsarei conscripta in fœdera lecti.
In Te quippe prius nexus conjuncta decoro
Majestas, & Amor stabant, Tibi Mascula risit
Virtus foemineo passim Radiata lepore,
Ditiâque Aethereæ sparsit contagia formæ.

Talis cum fueris, poteras Tu sola Britannis
Suffecisse Tuis: sed pulchrè Prodigâ virtus
(Quod magnis vitiis, & magnæ sæpe negatum est
Virtuti,) parili signavit imagine prolem,
Prospexitque sibi, Serisque excurrit in annos,
Plurima dum stipat soboles, utriusque parentis
Ectypa, Cura Deûm, magnæ Cura anxia matris,
Cui simul & superis divisa ut sorte vacaret,
Per placidos animi motus, & Splendida mentis
Otia, sæpe velit fugitivam sistere vitam,
At Fragiles Fatorum ictus, mortisque remissum
Instauravit opus, postquam nova Gaudia sensit,
Dulce puerpii pretium, cœli ultima dona.
Sic novus exiliit materna in funera partus,
(Ah! nunquam superos Gratis sentire benignos;
Aut læsos impunè datur,) sic pignus amoris

In OBITU M Illusterrimae PRINCIPIS

Deperit ipsa, sibi quam suavi errore superstes!
In sobolem propriæ diducens stamina vitæ.
Ut, quos Docta famæ, scribendique otia tangunt,
(Si fortè exciderit menti generosa propago,
Fœcundo è cerebro, gravidâque effusa Minervâ,) Immensum sibimet Vivaci in imagine plaudunt,
Et dulce est famæ, chartæque superstis ævum.
Sic ubi, Diva, Tuâ, Naturæque arte politum
Crevit opus, Matremque tenella expressit imago,
Prima Rudimenta, & proprii vestigia vultus
Contemplata, isti nolles superesse labori.

Tales nempe vices, atque hæc commercia cœli,
Hos superum nodos, fati mirabile Textum
Explicuisse datum est, cæsus cum CAROLUS omni
Absolvat superos culpâ; Gens Anglica tanti
Mille dabit sceleris poenas, cui mille reatus.

At Tu, digna Deo Nemesis, quâ vindice nostra
Res agitur, (siquid miseris sua vota valerent,
Siqua sit effætæ, & languentis gratia Musæ,) Ingenuis precibus, justisque assuesce querelis,
Vendicet hos utero fœcundior Urna Triumphos,
Hinc modò CAROLIDUM Millena è stemmate surgant
Nomina, quæ tantis ausint succrescere damnis,
Jacturamque levem numeroso fœnore pendant.

Gulielm. Russel A. M.

ē Coll. Magd.

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

ELATA en flemus post tot modò Pignora Matrem !
Quam Ducis illustrem Conjuge fecit amor.
Quos cunis primum fortuna negarat honores
Cæca; magis thalamis ipsa oculata tulit.
Nascentem formâ Venus ornat , Pallas adultam
Ingenio , sacrum spargit ubique jubar,
Quod Junonis erat ; tribus insignita Dearum
Muneribus , facile est Principe digna suo.
Regalis meritò tot enim inter præmia lecti ,
Privata est Virgo Publica facta parens.
Occlusit lachrymas dolor ingens mente repostas;
Obmutuitque malis faxea Musa suis.
Sic olim insolitum cum vellet fingere luctum
Pictor , velatum mœsta tabella dedit.

J. Curle A. M.

è Coll. Magd.

Albion nigras gerit usque vestes?
Usque regalem Lachesis cruentem
Imbibit? solùm Dea cæca cernit
Magna , premitque.

Perperam ducunt oculi madentes
Jam pedes nostros , male deinde carmen
Scribitur , quando lachrymæ cadentes
Scripta liturant.

Nequiter vitæ fruimur , patrantes
Mille culparum , modo non valemus
Arte lugendo jugulare vitam ,
Arte gemendo.

O

Lædimus

In OBITUM Illustissimæ PRINCIPIS

Lædimus stulto Venerem furore
More Tydidis, minor inde pæna
Hunc manet, quantò calamus machærâ
Altiùs hæret.

Stella cognatis ubicunque cœlis
Emices, Princeps, faveas popello
Subdito, danti Tibi reddituræ
Thura precesque.

Ed. Chowne A. B.

è Coll. Magd.

ELucta diu tetrici ludibria Fati,
Passaque per morbi tædia mille neces.
Clade omni major, Tuus in vicitribus armis,
Quot mala Dux terrâ, quot tulit Ille mari,
Intrepida aggredaris, lœtisque parata triumphis
Ipsa Tuo pateris viscere bella geri;
Et seu Febris agat, Podagræ aut dolor urat acutus,
Ilia concutiat seu tua turbo ferox,
Seu morti cognata Paralysis urgeat, omnes
Intendantque simul trux Libitina minas;
Digna Viro victore, quot armis Ille, rebelles
Intra Te vixtrix Imperiosa domas;
Debuerant vobis utrinque trophæa procellæ,
Sive triumphandum sit mare, sive dolor;
Lassa ratis petuit sic Argo sydera, Portum
Tutiùs & cœlis sic petis, A N N A , tuum.
Triste mori fas ~~offere~~ aliis sit, &, anxia fortis
Humanæ plorant quæ mala, velle pati;

Dum

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

Dum tua mens cœlo, Superisque propinqua, beatas
Confugere in sedes, ceu loca nota, parat:
Sic modo fortis animo quem fert, mox excutit ignem
Martyr, & è flammis surgit ad Astra suis.
Nec minus ipsa malis major, felixque futura,
Posset vel fortis par cecidisse Duci;
Digna quidem Christo (viduato Principe) sponsa,
Quum fuit & spinis tanta Corona Tuis.

Quod toties Patriæ peperisse laborat, & annis
De propriis proli commodat alma parens,
Spes erat huic Niobe sortem haud potuisse nocere;
Factæ immortali jam sibi stirpe suâ;
Quum subito natura ferax sterilescere Fato
Jussa, suis tantum & fertilis esse malis,
Crudeli reddit charissima pignora morti,
Et partum repetit, dátque dolore pari.
Heu quoties prolis fuit Illa illata Sepulchro,
Et tumulo visa est viva jacere suo!
Dura nimis Lachesis! nisi quod, quibus Illa superstes,
Virtutes poterit nulla abolere dies.

Has tumulo violas, hos flores quærimus, aptos
Quam benè Temporibus, Pulchra MARIÀ, tuis,
Sic olim memorem faciet Te Fama Parentis,
Agnoscet meritis quam superesse tuis:
Scilicet ergo Tibi teneros illa imbuīt annos,
Morisque impressit pectore magna suos,
Ne posses tantum nascendi sorte videri
Princeps, sed meritis facta fuisse tuis.

Flentibus Heliadum Ramis electra fluebant,
Atque sibi pretium fecerat ipse dolor,

*Apostrophe
ad Illustriſſi-
mam Princi-
pem Mariam
filiam Illu-
ſtrissime Du-
cisse natu-
maximam!*

In OBITU M Illustriſſimae PRINCIPIS, &c.

Nec minor est pietatis honor Tibi debitus A N N A ,
Seu Domina , aut mater , Castave sponsa fores,
Mista illis , tua quæ perfundit aromata Virtus ,
Quam verè incipiat lachryma gemma fore?

Fas memorasse mihi quos sensi indignus honores ,
Et saltem grates egemuisse meas ;
Obsequium augebit sanctæ reverentia Sedis ,
Et tantam solùm non coluisse dabit :
Sic Patronorum Romani munere vincti ,
Quos dominos terrâ , cœlo habuere Deos .

*Benj. Woodroffe A. M. ex Aede Chr.
& Illustrissimo Principi Duci
Eboracensi à Sacris.*

F I N I S.